

Alain Gagnon: 'Em sorprèn la moderació dels catalans vers els atacs de Madrid'

Entrevistem aquest expert quebequès en processos d'independència

Alain G. Gagnon és un dels experts internacionals en processos d'independència i de reconeixement de nacions sense estat. Quebequès i professor de ciències polítiques a la [Universitat del Quebec a Montreal](#), és aquests dies a Barcelona per a participar en unes [jornades acadèmiques](#) del Centre d'Estudis Històrics Internacionals (CEHI) de la Universitat de Barcelona que porten per títol 'Formació de nous estats al món del segle XXI?'. Fa molts anys que estudia el cas del nostre país i fins i tot parla i es defensa amb més de quatre paraules en català. En aquesta entrevista es declara admirat per la moderació dels catalans i la capacitat de resistència vers els atacs del govern espanyol. I afirma que justament aquesta actitud legitima el procés sobiranista al món, mentre l'estat espanyol és desacreditat. 'Al Quebec seria senzillament inadmissible que se'ns negués el dret de decidir', diu. I avisa que cal una solució urgent, la que sigui, perquè la situació, per als catalans, ja és insostenible.

— **Ara que sou a Barcelona, després d'anys d'estudiar el cas català, quin ambient hi heu trobat?**

—M'impresiona la capacitat dels catalans de ser encara tan constructius. Malgrat la posició dura de Madrid, continua havent-hi per part dels catalans una forta voluntat d'asseure's, negociar i dialogar. Per mi és impressionant. És a dir, no renuncieu a parlar. Trobo que és una actitud molt civil, molt democràtica. Ateses les circumstàncies, m'impresiona i ho trobo admirable.

— **L'oposició frontal del govern espanyol legitima encara més el procés?**

—Si ho comparem amb el cas escocès, per exemple, no té res a veure. El parlament britànic accepta sense cap dificultat que els escocesos puguin votar. I això fa, al capdavall, que els escocesos no ho visquin amb el mateix entusiasme que aquí, on hi ha una oposició molt forta per part de l'estat espanyol, que intenta aturar la veu dels ciutadans. I com més es tanqui en banda el govern espanyol, més es radicalitzaran les posicions i més desig d'independència hi haurà. Per això m'impresiona la capacitat dels catalans de mantenir la reivindicació des d'una òptica dialogant i des de les institucions. He de confessar que em sorprèn la moderació dels catalans vers els atacs de Madrid.

— **Insinueu que som massa moderats i que hauríem de tirar pel dret?**

—No, perquè aquesta moderació és la millor estratègia per a obtenir suport internacional. Com més pacients i moderats us mantingueu els catalans, més es desprestigarà Espanya vers el món. Amb aquest fer, Espanya es desacredita tota sola en els medis internacionals. Catalunya té tot el dret de ser consultada sobre el seu futur perquè és una de nacions històriques fundadores de l'Espanya actual. I per tant cal escoltar democràticament la seva veu. És molt senzill.

— **Tenint en compte la immobilitat del govern espanyol, que no sembla que ens vulgui deixar votar, quin hauria de ser el camí cap a una Catalunya independent?**

—És un camí llarg. Si l'objectiu fos de trobar una posició molt millor de Catalunya dins Espanya, amb més poder, el camí probablement seria més fàcil. Però en ambdós casos cal encara fer molta feina, molta socialització i diàleg. I com que de diàleg per part del govern espanyol no n'hi ha, pren força l'opció independentista. Aquesta manca de diàleg reforça i legitima les aspiracions d'independència. En aquest sentit, d'alguna manera Madrid empeny Catalunya cap a la independència.

— **Us la imagineu aviat, una Catalunya independent?**

—M'agradaria tenir una bola de vidre... Puc dir que en els últims vint anys hem vist néixer molts estats nous. Però també penso que el futur pot anar cap a la creació d'estats multinacionals. En el cas d'Espanya això és tot un desafiament, perquè parlem d'un país vell, però d'una democràcia jove i fràgil. I això en aquests moments fa mal a Espanya, que s'hauria de presentar al món com una democràcia avançada i no ho fa.

— **En cas d'independència, el govern espanyol diu que Catalunya quedaria fora de la Unió Europea i totalment aïllada. Què hi dieu?**

—Això forma part de l'estratègia del govern espanyol de mirar de convèncer els catalans que la independència no els convé. El Canadà va fer això mateix quan el Quebec va votar l'any 1995. Però si hagués guanyat el sí tothom hauria volgut el Quebec com a soci econòmic, començant pel Canadà, per molt que digués el contrari. I també els Estats Units, que depenen en bona part dels recursos naturals del Quebec. Els Estats Units volen aquests recursos a un preu raonable, amb un Quebec independent o no. Necessiten el Quebec de soci. Catalunya es troba igual, perquè és un punt clau de l'economia europea. I Espanya hauria de travessar Catalunya per tenir accés al mercat europeu. Per tant, a Espanya li convé de tenir bones relacions amb Catalunya. Aquest és un punt clau. En el món actual, l'opció més intel·ligent és compartir els recursos. Per tant, no crec en cap cas que Catalunya pogués quedar-se aïllada.

— **El cas català hi té cap impacte, al Quebec?**

—Mirat des del Quebec, el fet que més ens sorprèn és que no hi hagi el dret de decidir. Per a nosaltres seria senzillament inadmissible. M'imagino que es troben igual de sorpresos al Regne Unit.

— **Però ara el govern canadenc vol canviar la llei precisament per limitar el dret de decidir del poble quebequès...**

—Sí, és un intent de canviar alguns termes de la llei. Un dels més polèmics és el que diu que el referèndum es guanya amb un 50% dels vots més un. Però històricament al Quebec ha estat sempre així. I ara hi ha una batalla política sobre aquesta qüestió, perquè cada partit pren posicions. Sigui com sigui, el dret de decidir difícilment podrà ser tocat, no ho admetriem.

30 octubre 2013

Una notícia de VilaWeb.cat

Edició GENERAL

<http://www.vilaweb.cat>

[Enllaç permanent](#)